

kunne blive vedtaget for Jyllands Vedkommende, med ligesaa stor Beredvillighed at slutte mig dertil; thi for mig spiller den Kapital, der gaar med, i Virkeligheden ikke den Rolle, som den maaste gjør for andre Her- rer, og vil man spørge mig, om jeg har nogen Tro til, at denne Sag gaar igjennem her i Thinget, vil jeg svare, jeg har den inderlige Tro, at hvis Oppositionen heri Thinget og rundt om i Landet vilde kunne se med saadanne Dine, at det kunde gaa klart op for den, at den ikke alene vilde gaae sit Fædreland, men ogsaa styrke sit eget Parti trindt omkring i Landet, naar den erklærede: paa vort Forsvarsomraades Grund lægge vi alle Partistridigheder bort; der vilde vi vor Høimodighed netop overfør det Ministerium, som vi — det vil sige Oppositionen — ikke holder af — jeg bruger netop dette Ord, thi det har det ærede Medlem brugt saa mange Gange — vilde den virkelig blive populær og faae Befolkningens Taknemlighed med sig overalt.

C. Sage: Det kan ikke være Andet, end at der i den store Bunte af Lovforslag, som nu hvile den lange Hvile omkring i Udvalgene, maa findes adskillige, som hver Enkelt blandt os nærer levende Interesse for. Men paa den anden Side kan det heller ikke være Andet, end at Tilbøieligheden til at udtale sig om de Forslag, der fremkomme her i Thinget, lider et afgjørende Knæk, naar man maa sige sig selv, at Forholdene ere saaledes, at der i Virkeligheden ikke er Udsigt til at føre disse Spørgsmaal igjennem til definitiv Løsning enten i den ene eller anden Retning. At udtale sig under saadanne Forhold er i hvert Fald unyttigt, og meget ofte vil det være skadeligt. Dette er, tror jeg, Grunden til den almindelige, næsten enstemmige Tilbageholdenhed, der i denne Samling har vundet sig overfor mangfoldige af Regjeringen fremsatte Forslag. Forslag efter Forslag er gaaet til Udvalg, ikke efter foregaaende mere eller mindre udtømmende Diskussion, men i fuldstændig Tausshed. Ogsaa jeg for mit Vedkommende har anset det for rigtigst i saadanne Tilfælde at tie. Det Forslag, der nu ligger for os, er vistlig det største og vigtigste, som har været fremsat her i Thinget i denne Samling; thi høit over enhver anden Sag staar den, hvorved der bliver Spørgsmaal om selve Nationens Selvstændighed, hvor Betingelser og Vilkaar for Folkets uafhængige Liv, det er for dets Liv som Føll skulle veies og afgjøres. Saa meget mere vilde der være Grund til at gaa ind paa en udtømmende og grundig Behandling af dette Forslag, som, hvor forskjellige end Ansuel-

serne kunne være om de Veie, vi med Hensyn til Ordningen af vort Forsvarsvæsen bør følge, om de Midler, der i saa Henseende påseende staa til vor Raadighed, er der dog ialtfald vorset op en bestandig almindeligere, en bestandig stærkere Følelse af, at saaledes som det nu er, kan det ikke vedblive at være. Ikke, at der jo anvendes Betydeligt — jeg hører ikke til dem, der negtede dette Things Billie, ei heller mener jeg, at det i Gjerningen skulde have undladt at vise Beredvillighed til at offere for Fædrelandets Forsvar. — Det er derfor ikke sandt, det kan ikke siges, at der hidtil ikke er gjort Noget. Men i det, der er gjort, mangler der Enhed, System, fuldstændig Plan. Dette er Grunden til, at, naar det kommer til Stykket, er Alt kun halvgjort, og at vi overfor næsten enhver Chance ville staa hjælpeløse og uforberedte. Men det er mig klart, at det ikke kan nytte noget under de nuværende Forhold, saaledes som den politiske Situation er, at søge at komme ind paa en virkelig Realitetsbehandling af den Sag, der her foreligger. Jeg for mit Vedkommende vilde derfor have været mest tilbøielig til at tie ogsaa om denne Sag; men jeg har dog efter nærmere Overveielse fundet det ønskelig at tage Ordet, hovedsagelig for at fremdrage en Side ved hele dette Spørgsmaal, som hidtil paa en mærkbar Maade er bleven forbigaaet. — Forinden vil jeg kun gjøre nogle faa Bemærkninger om den egentlig militære Side af Sagen. Jeg behøver neppe at sige, at jeg i denne Henseende ikke prætenderer at have Sagkundskab. Det er vist i det Hele tvivlsomt, hvor Mange der her i Landet kunne siges at have en virkelig, indtrængende og fuldstændig militær Sagkundskab med Hensyn til hele dette Spørgsmaal. Et æret Medlem af Landstinget, den eneste tjenstgjørende Landmilitær i dette Thing, nedlagde ifjor Indsigelse imod, at hans Kinghed, som han udtrykte sig, skulde kunne anses som sagkyndig. Efter denne Maalestok bliver der ikke mange Sagkyndige tilbage her i Landet. Hvis vi kom ind paa en Realitetsforhandling, vilde jeg som Lægmand blot have henstillet forskjellige Tvivl, som Enkelthederne i dette Lovforslag have fremkaldt hos mig. Med Hensyn til Njøbenhavns Søbefæstning, hvilken jeg anser for det første og nødvendigeste Led i Ordningen af vort Forsvar, kan jeg ikke Andet end undre mig over, at medens der tidligere dertil har været forlangt et Beløb, jeg tror i 1875 af 25¼ Million, forlanges der denne Gang kun et Beløb af 13¼ Million, altsaa lidt mere end Halvparten. Man har givet Alfald paa det saakaldte sydlige Middelfrandsfort, og det nord-